

Srednje šole (15 popolnih, 5 nižjih gimnazij, 2 realki) in strokovne šole (bogoslovja, učiteljska šola v Aleksincu, ratarska v Kraljevu, trgovska v Belgradu in vinarska v Bukovu) so štejele skupno 451 nastavnikov in 6532 dijakov. Višji ženski šoli v Belgradu in Kragujevcu sta šteli 70 nastavnikov in 1028 učenk.

Stroški za srednje in strokovne šole so znašali 1,156.069·91 din., za ženski višji šoli 119.193·45 din. Ako prištejemo še izdatke za visoko šolo, tedaj je bilo v vseh srbskih šolah leta 1898. 89.864 dijakov, 2605 nastavnikov, potrošeno pa je iz državne blagajnice 3,832.756·01 din., iz obč. pa 1,171.179·21 din., skupno 5,003.935.22 din.

Za mizo.

Za mizo pivci stari sedé,
v čeljustih pipe ožgane držé,
med prsti vrtijo kozarce.
Poslušam te modre starce.

»Oh, slaba na svetu je, slaba zdaj!
Drugače je bilo, ko cvel je maj
nam sreče, življenja, mladosti,
ko še so cenili kreposti!

»A danes, kako je pač danes? — Ah!
Človeka prešine groza in strah,
ko gleda mladino po sveti
razkošno, brezstidno živeti.

»Tako ti za mizami vedno sedi
in pije in poje vse dneve, noči,
da vino naposled jo zmede,
da v zmoto in greh zabrede.«

In starci sedé in čaše zvené,
in lica jim bolj in bolj goré,
zamišljajo v mlade se čase,
navdušenje v glavah jim rase.

»Možje, mi smo zmerni bili povsod,
a danes pokvarjen človeški je rod,
ob čašah smo tudi sedeli,
pa smo vsaj za dom goreli!

»Pa smo za dekleta goreli mi,
a danes smo že oslabeledi vsi,
pa vendar še taka stvarca
pomlaja in dviga starca.

»O, bratje, sedaj je že trda noč
in ogenj je vinca tako pekoč . . .
O, da so tu naša leta,
o, da so tu naša dekleta!

»Te stare kosti pomladile bi se,
okrog pasu ovile bi se,
in ustnice bi zažarele,
na licu se mladem ogrele.

»In reci, karkoli hoče kdo,
takrat je pa vendar bilo lepó,
tam v raju našega žitja
to bilo je petja in pitja!

». . . Ko zjutraj se prebudim,
prav žalostno se držim . . .
Prekrasna mladostna je doba,
prijatelji, pijmo do groba!«

E. Gangl.